

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **V.T. N.,**
státní příslušnost Vietnam,
t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51 Vyšní
Lhoty, Vyšní Lhoty 234,
zastoupeného Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem sídlem 702 00
Ostrava, Purkyňova 6

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2018 č. j. OAM-257/LE-LE05-BA04-
2018, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě dne 20. 12. 2018 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno. Žalobce namítal, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s obsahem nových důvodů žádosti o mezinárodní ochranu a skutečností, zda bylo možné požadovat po něm, aby tyto důvody uvedl dříve. Poznamenal, že v rámci poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 30. 10. 2018 mimo jiné uvedl, že o mezinárodní ochranu žádá z toho důvodu, že by byl v případě návratu ohrožen ze strany mafiánů. Je nepochybné, že při přezkoumání charakteru nově uváděných skutečností je žalovaný povinen postupovat přezkoumatelným způsobem tak, aby bylo zřejmé, z jakého důvodu nově uváděné skutečnosti zařadil mezi ty, které žadatel mohl uvádět v minulosti, případně mezi skutečnosti azylově zjevně irelevantní. V případě nově uváděné skutečnosti, tedy obavy z ohrožení mafií, tak žalovaný v žádném případě nepostupoval. S předmětnou argumentací se vypořádal zcela obecným způsobem a bez jakéhokoli bližšího zdůvodnění vyšel z toho, že ohrožení mafií muselo být žalobci známo již v době správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce namítal, že se již vůbec nezabýval bližšími okolnostmi jeho tvrzení, ačkoliv mu nic nebránilo za tím účelem provést řádný pohovor. Není vůbec jasné, proč žalovaný dospěl k předmětnému názoru, že žalobci musely být dané skutečnosti známy. Jedná se o závěr nepodložený. V první žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce hovořil o dluzích vůči bance. V žádném případě nelze vyloučit, že v mezidobí došlo např. ke změně věřitele, případně ke vzniku nových závazků, které jsou již tentokrát nikoliv v rukou zákonně postupující banky, nýbrž v rukou mafie, která je bezpochyby schopna mu vážnou újmu způsobit. Žalovaný nesprávně presumoval to, že mohl předmětný důvod uvést již v prvním řízení žádosti o udělení mezinárodní ochrany, ačkoliv minimálně bez provedení azylového pohovoru, v čemž mu nic nebránilo, nebylo v žádném případě možné přesvědčivě konstatovat, že jeho situace byla, co se týče důvodné obavy z hrozby mafie, stejná, jako v řízení o jeho druhé žádosti. Žalovaný se eventuálními změnám v osobní situaci, v závazcích a jeho věřitelů vůbec nevěnoval a otázku relevance a oprávněnosti nově uváděných skutečností dostatečně nevypořádal. Napadené rozhodnutí tak trpí vadou nepřezkoumatelnosti, pro kterou nemůže obstát.
2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Tvrzení žalobce, že se žalovaný nesnažil zjistit skutkový stav věci ohledně údajně nové skutečnosti týkající se žalobcových obav z mafie, nelze považovat za relevantní žalobní námitku, neboť žalovaný měl dostatek podkladů pro posouzení této skutečnosti. Poznamenal, že z ust. § 23 odst. 2 písm. b) zákona o azylu se pohovor neprovádí, byla-li žádost podána

opakovaně. V takovém případě ministerstvo umožní sdělit důvody žádosti písemně nebo jiným vhodným způsobem. Z obsahu spisu plyne, že žalovaný dal žalobci možnost sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany do protokolu – poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu za účasti tlumočníka. Žalobce opětovně uvedl skutečnosti, které přednesl v první žádosti o mezinárodní ochranu a tvrdil, že se obává mafie. Žalovaný rovněž zdůraznil, že v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu byla dne 30. 10. 2018 žalobci dána možnost se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí seznámit, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobce této možnosti nevyužil, s uvedenými podklady se seznámit nechtěl. K podkladům se nechtěl ani nijak vyjádřit či je doplnit s tím, že nemá co dodat, ale chtěl by požádat, aby tady mohl zůstat, vydělat peníze a tím splatit dluhy. Žádné další podklady pro rozhodnutí nenavrl a ani proti uvedeným zdrojům informací a způsobu jejich získání nevyslovil žádné námitky. K žádosti o mezinárodní ochranu také nechtěl nic doplnit. Žalovaný zdůraznil, že opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce podal až po zajištění za účelem výkonu vyhoštění v zařízení pro zajištění cizinců. Učinil tak tedy po více než roce od pravomocného ukončení jeho předchozího řízení a asi 4 letech svého posledního nepřetržitého pobytu v České republice. V této době se mohl volně pohybovat a mohl se tedy dostavit buď na příslušný orgán Policie ČR, či přímo do příjmacího střediska Ministerstva vnitra ČR a podat žádost o mezinárodní ochranu. Opakovanou žádost však podal teprve tehdy, když byl Policií ČR umístěn do zařízení pro zajištění cizinců za účelem realizace vyhoštění. Je také zřejmé, že již v minulosti právní řád České republiky vědomě narušoval, když pobýval na území České republiky nelegálně bez platného cestovního dokladu a jakéhokoli povolení k pobytu, a rovněž nerespektoval uložené správní vyhoštění. V průběhu správního řízení o zajištění dle zákona o pobytu cizinců žalobce výslovně prohlásil, že již nechce být v České republice a chce vycestovat do Vietnamu, kde má zázemí, pouze nemá finance a platný cestovní doklad. Ve své opakované žádosti o mezinárodní ochranu podané o pouhých 5 dní později, však již uvedl, že se nemůže vrátit do vlasti, jelikož dluží příliš mnoho peněz a má obavy z mafie. Je tedy zřejmé, že tyto skutečnosti uváděl až následně a účelově s cílem pouze vygradovat svůj azylový příběh. Žalovaný tedy na podkladě všech materiálů správně uzavřel, že nově uvedenou okolnost ohledně mafie nelze považovat za relevantní důvod k meritornímu posouzení, neboť pokud by žalobce měl obavy z mafie, tyto skutečnosti by mu musely být dříve známy. Žalovaný uzavřel, že v napadeném rozhodnutí dostatečně odůvodnil závěr, že cizinec neuvedl relevantní důvody, které nemohl uplatnit v předchozím řízení a že nedošlo k podstatným změnám v zemi jeho původu, které by mohly mít vliv na případné udělení mezinárodní ochrany.

3. Soud o žalobě rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. nereagoval a ve stanovené lhůtě nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání nevyjádřil.
4. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., s.ř.s., v platném znění, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 24. 10. 2018 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V ní uvedl, že pochází z Vietnamské socialistické republiky. Dluží příliš mnoho, proto tímto žádá o další rok nebo dva roky, aby měl peníze na úhradu či snížení dluhu rodiny. 30. 10. 2018 poskytl údaje k podané žádosti a sdělil, že je bez náboženského a politického přesvědčení, není politicky aktivní. Je ženatý, má dvě nezletilé dcery. Manželka i dcery žijí ve Vietnamu. Do České republiky přijel v červenci roku 2008 na základě pracovního víza. K důvodům žádosti uvedl, že ve Vietnamu má dluhy. Chtěl by v České republice zůstat, vydělat nějaké peníze a dluhy splácet. Pokud se vrátí domů, mafiáni mu nedají pokoj. Pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebyl s žalobcem proveden, žalovaný k tomu uvedl, že jde o opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a neshledal nezbytnost provedení pohovoru ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Předchozí azylové řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-72/LE-LE05-2016. O první žádosti o udělení mezinárodní ochrany bylo vydáno rozhodnutí 7. 7. 2016. Žádost žalobce byla jako zjevně nedůvodná zamítnuta dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Řízení bylo vedeno pod sp. zn. 42 Az 28/2016, rozsudkem ze dne 5. 1. 2017, který nabyl právní moci 6. 1. 2017, byla žaloba zamítnuta. První žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce odůvodnil tvrzením, že ve Vietnamu má dluh, proto musí vydělat peníze na jeho splacení a vyslovil obavu, že pokud by dluh nesplácel, banka by mu zabavila dům, kterým ručí. Žalovaný dále shromáždil informace o politické a bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Konkrétně se jedná o Informaci Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR ze dne 24. 8. 2018 – Vietnam – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Zprávu Ministerstva zahraničí Spojených států amerických o dodržování lidských práv ve Vietnamu v roce 2017 ze dne 20. 4. 2018, Výroční zprávu organizace Amnesty International – Vietnam ze dne 22. 2. 2018, Výroční zprávu organizace Human Rights Watch ze dne 18. 1. 2018 a Výroční zprávu EU o lidských právech ve světě – Vietnam ze dne 16. 10. 2017.
6. Ze správního spisu se dále podává, že 30. 10. 2018 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí výše uvedenými, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobce této možnosti nevyužil, s podklady se seznámit nechtěl, nechtěl se k nim ani nijak vyjádřit či je doplnit s tím, že nemá co dodat. Pouze uvedl, že chce požádat, aby v České republice mohl zůstat, vydělat peníze a tím splatit dluhy. Žádné další podklady pro rozhodnutí nenavrl. Proti uvedeným zdrojům informací a způsobu jejich získání nevyslovil žádné námitky. K žádosti o mezinárodní ochranu rovněž nechtěl nic doplnit.
7. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu.
8. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.

9. Co se týče skutkových zjištění žalovaného z žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, ze správního spisu, krajský soud činí na tomto místě závěr, že tato zjištění korespondují s obsahem správního spisu a soud v podrobnostech na tato skutková zjištění, jak jsou uvedena v odůvodnění napadeného rozhodnutí, odkazuje.
10. Po porovnání tvrzení žalobce v rámci řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu a jeho tvrzení v posuzované věci dospěl soud k závěru, že žalobce uvádí naprosto stejné motivy odchodu z vlasti a neochoty se do Vietnamské socialistické republiky vrátit. Shodně jako v průběhu správního řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce uvedl, že ve Vietnamu má velké dluhy, na jejichž splacení by si chtěl v České republice vydělat. Ve shodě s žalovaným také soud zastává názor, že nic na tom nemění ani dílčí změna jeho tvrzení, že by jej v této souvislosti obtěžovala mafie. Také soud zastává názor, že tato okolnost musela být žalobci objektivně známa již v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany a žalobce tak měl možnost i povinnost ji uvést za účelem jejího posouzení již v průběhu předchozího správního řízení, pokud tuto okolnost považoval za natolik závažnou pro její uvedení jakožto důvodu podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce byl přitom poučen o povinnosti uvést veškeré důvody žádosti a sdělit úplné údaje. Ve shodě s žalovaným také soud zastává názor, že je důsledkem pouze vlastního zavinění žalobce, že tvrzení o údajném obtěžování mafií v případě návratu do Vietnamu nebylo předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany, a nejedná se tedy o novou skutečnost, nebo zjištění, které by nebylo bez vlastního zavinění žalobce předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení, jak požaduje ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu. V daných souvislostech k žalobní námitce, že v řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany hovořil o dluzích vůči bance, a že v žádném případě nelze vyloučit, že v mezidobí došlo např. ke změně věřitele, příp. ke vzniku nových závazků, které jsou již tento krát nikoliv v rukou zákonně postupující banky, nýbrž v rukou mafie, která je bezpochyby schopna mu vážnou újmu způsobit, soud uvádí, že se jedná o účelové tvrzení s cílem pouze vygradovat azylový příběh. Ze správního spisu se totiž podává, že žalobce byl zajištěn dle zákona o pobytu cizinců, přičemž v průběhu uvedeného řízení prohlásil, že již nechce být v České republice a chce vycestovat do Vietnamu, kde má zázemí, pouze nemá finance a platný cestovní doklad (zjištění z rozhodnutí ze dne 19. 10. 2018 č. j. KRPA-393552-21/ČJ-2018-000022, které je součástí správního spisu). Žalobce uvedené sdělil do protokolu o podání vysvětlení ze dne 19. 10. 2018. Během několika dnů následně v žádosti o udělení mezinárodní ochrany a v rámci údajů k podané žádosti ze dne 24. 10. 2018, resp. 30. 10. 2018 již uvádí, že se nemůže vrátit do vlasti, jelikož dluží příliš mnoho peněz a má obavy z mafie. Žalovaný zcela správně uvedenou okolnost ohledně mafie nepovažoval za relevantní důvod k meritornímu posouzení, neboť pokud by žalobce měl obavy z mafie, pak tato skutečnost by mu musela být známa již dříve. V daných souvislostech soud zdůrazňuje, že nebylo povinností žalovaného zabývat se celou řadou dalších otázek a konsekvencí žalobcových tvrzení a provádět s ním pohovor za účelem zjištění, zda např. nedošlo ke změně v osobě věřitele, či zda žalobci vznikly nějaké nové závazky, které jsou již tentokrát nikoli v rukou zákonně postupující banky, nýbrž v rukou mafie. Soud uzavírá, že žalovaný zjistil skutkový stav dostatečně, za tím

účelem si opatřil dostatek podkladů, umožnil žalobci uvést veškeré důvody, které jej vedly k podání opakované žádosti, shromáždil rovněž aktuální zprávy o zemi původu. Všechny získané podklady žalovaný v napadeném rozhodnutí zohlednil a z odůvodnění je zřejmé, z čeho žalovaný vycházel, jakými úvahami se řídil při posuzování podkladů pro vydání rozhodnutí a k jakým závěrům dospěl. Tyto úvahy jsou přezkoumatelným způsobem uvedeny v napadeném rozhodnutí. Namítanou vadou nepřezkoumatelnosti žalobou napadené rozhodnutí postiženo není. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že v posuzované věci nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, které by odůvodňovaly opětovné hodnocení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a jeho obav z návratu do země původu a které by vyžadovaly nutnost vydání nového meritorního rozhodnutí v jeho věci. V posuzované věci byly naplněny zákonné podmínky stanovené § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, neboť žalobce neuvedl, a ani žalovaný nezjistil, jak výše uvedeno, ve vztahu k situaci v zemi původu, žádnou novou skutečnost, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná žalobcem na území ČR byla tak správně shledána nepřijatelnou. Za daného stavu pak dle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu bylo řízení zastaveno.

11. Nedůvodnou soud shledává i námitku žalobce ohledně pohovoru, který s ním nebyl proveden. Z ust. § 23 odst. 2 písm. b) zákona o azylu plyne, že pohovor se neprovádí, byla-li podána opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany (jako je tomu v daném případě); v takovém případě ministerstvo umožní sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany písemně nebo jiným vhodným způsobem. Z obsahu spisu výše citovaného je zřejmé, že takto žalovaný postupoval. Žalobci umožnil sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany písemně, čehož žalobce využil, jak se podává z poskytnutí údajů k podané žádosti a také v rámci protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany.
12. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
13. Podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 27.02.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje